

habet nullam. Quam vere scribit Huntingdonensis: *Scoti ex Hispania in Hiberniam quarta mundi etate venerunt, pars eorum quæ adhuc remansit eadem utitur lingua, & Navarri vocantur, quam vere inquam ille dixerit, alii dixerint Davidem vero Chambres Scotum hic omitto, qui à Iesuitis accepit Scotorum linguam in India orientali usurpari. Vereor ne disjunctissima regio non mentiendi, sed mendacium dicendi libertatem viro credulo fecerit.*

*Gothorum
& Sylve-
strum Sco-
torum idem
habitus.*

*in Florati-
um de Arte
Poet.*

*Lib. 2. de
bello Go-
thorum.*

*Lib. 6.
cap. 25.*

*Levinus
Lemnius.*

Sin ex cultu argumenta hac in re depromi possint, idem hodie sylvestribus Scotis cultus & vestitus, qui olim Gothis, ex Sidonio statimprehenditur, qui dum Gothum describit, plane Scotum Sylvestrem depingit. *Flammei sunt, inquit, croco, pedes perone setoso talos ad usque vinciuntur. Genua, crura, suræque sunt sine tegmine, vestis alta, stricta, versicolor, vix appropinquans poplitibus exertis. Manica sola brachiorum principia velantes. Viridantia saga limbis marginata puniceis. Penduli ex humero balthei. Aurium legula crinium super jacentium flagellis operiuntur. (Sic enim multifidos & discriminatos Scotorum & Hibernorum crines recte flagella dixeris) Lanceis etiam uncatis (uncinata tela vocat Gildas) securibusque missilibus utuntur. Strictasque tunicas, ut inquit Prophyrio, Pectoribus suis aptatas sine cingulis gestabant. Si hic non sit ipsissimus Hiberno-Scotorum cultus, ipsorum judicium esto. Simul velim considerent hæc Giraldi Cambrensis verba ex libro primo de Institutione Principis. Cum Maximus de Britannia in Galliam cum robore virorum, & virium, nec non & armorum insula toto, ad occupandum imperium transvectus fuerat, Gratianus & Valentinianus fratres, & consortes imperii gentem hanc Gothicam rebus in bellicis fortem, ac strenuam, sibi quoque vel confederatam, vel subjectam, & imperialibus beneficiis obstrictam à Scythiæ finibus in aquilonares Britannia partes ad Britones infestandum, & tyrannum cum juventute revocandum navigio transmiserunt. Illi vero tum quoniam pro innata Gothorum bellicositate prævalidi fuerunt, tum quoniam insulam viris, ac viribus vacuam invenerunt; Boreales ejusdem partes ac provincias non modicas ex prædonibus accolere facti sibi usurpatas occupaverunt. Qui vero fuerint hi Gothi, si non Scoti indicarint alii, & fortasse ex Procopio lucem aliquam habeant, apud quem Belisarius Gothis expostulantibus, quod Siciliam Romanis concessissent, in hæc verba respondet. Et nos item Britanniam Gothos habere sibi permittimus Sicilia longe præstantiorem, Romanorum quondam ditionis effectam. Par enim est, ut qui priores beneficia contulere, vel gratiam parem ut referant, vel benefactorum vicissitudinem. Huc etiam referenda videntur, quod Fergusium Scotum Alarico Gotho in direptione Romæ comitem fuisse scribunt Scoti, quod Gensfricum Vandalorum regem in Scotiam, & Britanniam transisse tradit Irenicus, quodque Cambrensis nescio unde, prodit Gaudentios, id est, Scotos, ut stirpem, sic nomen à Vandalis traxisse, quos eosdem cum Gothis fuisse docet P. Diaconus. Nec fraudi Scotico nomini esse potest se Gothorum prolem agnoscere, cum potentissimi Hispaniarum reges hinc stemma ducere gloriantur, & apud Italos nobilissimi quique à Gothis vel genus ducunt, vel ementiuntur. Ipseque Imperator Carolus Quintus è Scandia, & Gothorum stirpe, totius Europæ nobilita-*

tem exortam fuisse serio dicere solebat. Verum hæc non tanti apud me sunt, ut hinc Scotos Gothorum fuisse propaginem existimare ausim.

Nunc, ut verbo dicam, literatos Scotos perpendere velim, num ex antiquissimis Britannis Hiberniæ incolis fuerint, (nam Britannos olim Hiberniam incoluisse certum) & Scythæ, vel Scoti dicti quod cum Scythi moribus convenirent, vel Scythæ qui è Scandia, aut Scythia devenerint, ad quos Gallæci, Franci, sive Germani ex Hispania exturbati, & Gothi sive Vandali accesserint, cum Hispania funestissimis bellis ureretur; vel colluvies populorum quæ in Hiberniam confluerat, & inde nomen apud vicinos invenir. *Lingua, inquit Giraldus, Hibernicorum Gaidelach quasi ex omnibus linguis collecta dicitur. Et Florilegus undecunque collegit, Ex Pictis & Hibernensibus Scoti originem habuerunt, quasi ex diversis nationibus compositi. Scot enim illud dicitur quod ex diversis rebus in unum acervum congregatur. Vti Alemanni (Asinio Quadrato teste) nomine præ se tulerunt, quod ex varia fuerint hominum colluvie. Nec mirum cuiquam videri possit tot gentes in Hiberniam olim confluisse, cum illa insula medio inter Britanniam atque Hispaniam sita sit, Gallico quoque mari opportuna; & inter octingentos annos proxime elapsos certissimum sit ex Annalium fide, Norwegos, ac Oustmannos è Germania, Anglos, Wallos, & Scotos ex Britannia ibi sedes sibi defixisse. Hæc sunt quæ Scotos hac in re perpendere velim. Interim meminerint me nihil asseverasse, sed tantum quædam subindicasse, quæ ad rem facere quodammodo videantur. Ex quibus si Scotorum origini lux nulla affulgeat, alibi exquirant, ego enim hac in re plane cæcutio, & veritatem fugientem vana indagine sum insequutus, hac tamen circumspectione, ut neminem, uti spero, suboffenderim.*

De tempore, quo Scotorum nomen primum innotuit, nonnulla est quæstio, litemque Humfredo Lhuido Antiquario optimo Buchananus Poëta optimus intendit. Quod Scotorum nomen nusquam ex authoribus erui posse ante Constantini Magni tempora Lhuidus asserit, in hominem irruit, jugulum petit, duobusque missellis argumentis transfodere conatur, uno ex Panegyrico, ex conjectura altero. Quod Panegyricus vetustus habet, Britanniam Cæsaris tempore Hibernis assuetam fuisse hostibus. Ideo si diis placet Scoti eo tempore in Britannia sedes habuerunt, sed nec Hibernos illos sedes tunc habuisse, nedum Scotos fuisse quispiam ante dixit. Panegyricus proculdubio more scriptorum recepto ad sua, non ad Cæsaris tempora respexit. Conjectura autem non sua est, sed literatissimi illius Iosephi Scaligeri. Ille enim in Notis ad Propertium dum obiter carmen illud è Senecæ ludo emendaret,

*Ille Britannos Ultra noti Littora ponti,
Et ærulos Scuta Brigantes Dare Romuleis
Colla catenis, Iussit, &c.*

Scotobrigantes legit, & statim exclamat, Scotos sibi jam originem debere suam, sed ego invitatus huic opinioni minime acclamo, qui illum in multis cum eruditionis admiratione semper suspexi. Non enim è libris, sed ex ingenio est hæc con-

*Diodorus
Siculus.*

*Ad An-
num Chri-
sti 77.*

Scot.

*Alemanni.
Agathias
lib. 1.*

*Quando
Scoti in
Britanniam
advenerint.
G. Bucha-
nanus.*

H. Lhuidus.